

Náměsíčníci, spiklenci, zločinci

„Knihkupectví v Chebu (jest mi zde pobývati) je doslova napěchováno českým vydáním Mein Kampf. Černé desky svítí z výkladu. A když zakoupíš a pak od JUDr. Tomáše Sokola přečteš návod. To je děs! Začíná Leninem (s Hitlerem největší vrah 20. století), končí Gottwaldem („nepochybně také vrah, možná by se dalo říct, že i masový, ale do Lenina, Hitlera, případně Stalina měl hodně daleko“) a KSČ. Neuvěřitelné, ale pro současnou vyspělou českou společnost, vydávajíc se za demokratickou, příznačné! Doporučuji přečíst!”

HITLER znovu v CHEBU

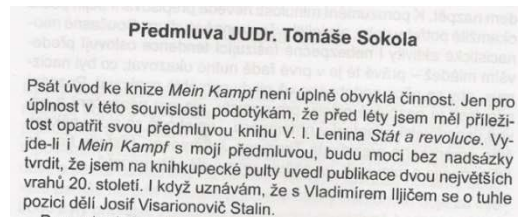

Autorem předchozích řádků je Emil Hruška; Náš současně nejlepší autor literatury faktu píše zasvěceně o německé okupaci Československa, zabývá se nacismem, je oblíbeným, nadmíru čteným a ku podivu přes nepřízeň vládců knižního trhu českým spisovatelům často vydávaným autorem, na slovo vzatým, seriózním poutavě píšícím spisovatelem. V záplavě povrchního braku, ale i záměrného až zákeřného falšování dějin událostí a idejí, které přinesly v poledním století potoky krve a hory mrtvol, ale i

revoluci, jež otrásla světem, je Emil Hruška dokladem, že to s námi v Česku zase tak špatné.

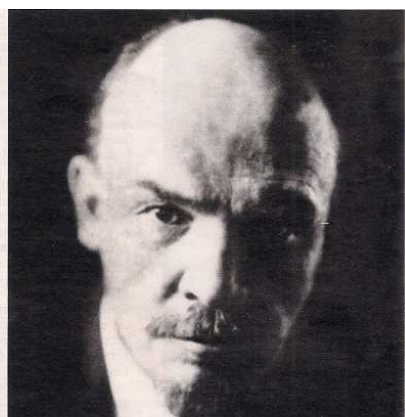
Ideologie fašismu, nacismu a slovo bible nacistů, jež se stalo zločinem, u nás nemají prozatím žádnou větší šanci. Že se nenecháme krmit propagací *Mein Kampf* ani v místech, kde tak nadšeně vítali MILÍ SPOLUOBČANÉ (jen se na jejich tehdejší dědy a babičky podívejte na snímku na obálce; a jsou takových snímků stovky a nejen z Chebu), jak potomky německých občanů Československa, kteří masově zradili svou vlast, na jejich posledním srazu jejich potomků oslovil za nadšeného potlesku vyslanec Sobotkovy vlády lidovec a ministr kultury Daniel Herman. I on, bývalý katolický duchovní a šéf neblaze proslulého ÚSTR, považuje jako oni za hlavní nebezpečí komunisty. Stejně jako KDU – ČSL, prvorepublikový ekvivalent lidovců Agrárníci, to viděla i jejich příbuznáněmecká strana katolíků Centrum. Byla to ta strana německých katolíků, jež přivedla Hitlera k potom už nekontrolovatelné moci v roce 1933 odhlasováním Zmocňovacího zákona v německém parlamentu. Bylo to v době, kdy komunistické poslance Reichstagu čekalo už zatčené ve vězení jen mučení a téměř pro všechny smrt v koncentracích.

I dnes jde, prozatím slovně, o něco podobného a to i v návodu k přečtení *Mein Kampf*, který předkládá JUDr. Tomáš SOKOL - obhájce mafiánů, prodejných politiků, zlodějů, korupčníků, vrahů a všech, kteří na drahého advokáta mají. Zůstal věren svému řemeslu i v případě Adolfa Hitlera a v předmluvě k jeho dílu „Můj boj“ ho v podstatě obhajuje. Není potřeba přílišného důvtipu, abyste pochopili účel Sokolovy předmluvy: Hitler vlastně za to, co napsal a na základě toho i spáchal, nemůže: Jeho boj tj. *Mein Kampf* byl podle Sokola vlastně vyvolán komunisty.

Srovnání Lenina vzdělaného právníka, vynikajícího filozofa, politika usilujícího o mír a sociální spravedlnost, internacionalisty a revolucionáře - s Hitlerem - intelektuálním primitivem, rakouským nevzdělanec, který se úspěšně pasoval na poptávaného velkoněmeckého šovinistu – svědčí v případě JUDr. Sokola o zlovůli, kdy bohužel právem předpokládá, že většině čtenářů je dílo Lenina nedostupné a Hitlerův *Mein Kampf* nebudoutaké čist. Třeba i proto, že pro občana Česka není ani základní cena knihy 555 Kč většinou dostupná.

[Immanuel Kant \(22/4/1724 – 12/2/1804\) filozof reformátor, Vladimír Iljič Lenin \(22/4/1870 – 21/1/1924\) filozof revolucionář.](#)

Denker Kant (Gemälde, um 1790), Lenin 1920: Und was ist jetzt das richtige Bewusstsein?

Autor statě v rubrice kultury Spiegelu 27/2016 řadí vedle sebe Kanta a Lenina jako myslitele, se vztahem, ale odlišnostmi u obou od Hegela. To JUDr. Sokol, vycházející z vlastních (ne)znalostí, vyřídil Lenina ještě primitivnějšími nálepkami, než jaké proti marxismu a komunismu použil v *Mein Kampf* (ne)vzdělanec Hitler. Ten absolvoval rychlokurz pro demobilizované vojáky na univerzitě v Mnichově. Jeho absolventy pak používali jako politické experty a provokatéry při potlačování revoluce v neslavně proslulých Freikorps, mezi nezaměstnanými. Konečně, mezi přivandrovalci z Vídně s nedokončeným vzděláním, kteří z Rakouska přišli v zlatokopeckých letech dělat politiku, není ani dnes ani u nás výjimkou. Jen prostřáči nebo zaslepení nenávistí jsou schopni uvěřit sokolským trikům. Těm, kteří čtou a chtějí se dovědět, jak to s Leninem a revolucí v Rusku bylo, doporučuji přečíst si *Deset dnů, které otřásly světem* od Američana, novináře, básníka, spisovatele a válečného zpravodaje, absolventa Harvardu Johna Reeda.

První dokumenty a usnesení ještě v největší válečné vřavě a probíhající revoluci, byly ihned uskutečňované *Dekrety O míru a O půdě*. Tím si vysloužila ruská říjnová revoluce všeobecné odsouzení válčících impérií, ortel odsudku vlád, nenávist, kontrarevoluci, intervenci a nekončící nepředstavitelné násilí. Tuto vlnu teroru s miliony obětí bránící se revoluce se snaží nálepkou bez argumentace očernit JUDr. Sokol. Spletl si možná veřejnost se soudním procesem, kde s úspěchem může takto obhajovat i největší zločince. To mu jde a vynáší; zřejmě se to vyplatilo i v případě návodu jak číst bibli nacismu. Neměl by se ale přece jen držet spíše svého řemesla? Tam slovo jako zbraň účelově využívající i falše nemůže tak škodit, jak to činí úvod k zločinům století – *Mein Kampf*; Sokolova předmluva činí „*Můj boj*“ ještě nebezpečnějším.

U Sokola jde o všeobecněji šířenou lež rovnosti mezi komunismem a nacismem, přičemž nacismus vydávají dokonce za slabší část rovnice inspirované prapůvodně komunismem. Usvědčila je ale historie; když mimo jiné ti, kteří ji uvěřili, se stali posléze také oběťmi vlastních omylů. Hitler napadl a pokořil mnoho zemí, zotročil miliony. Oklamanou Evropu nakonec ze začínajícího otroctví v „tisícileté“ říši zachraňovali komunisté a země, kde se uskutečňovaly jejich ideje – Sovětský svaz.

Triky, které používá v úvodu k *Mein Kampf* JUDr. Sokol, nejsou novinkou. Objevují se v Německu u tam na štěstí nečetných, ale významných historiků už od 60. let minulého století. Sokol jen zřejmě opisoval názory šířené od Ernsta Nolteho historika a filozofa, nestora studia fašismu a hlavního protagonisty těchto názorů ve Spolkové republice. Tento historik studené války se pokusil vytvořit kauzální souvislost mezi komunismem a zločiny nacistů. Nolte se ale nakonec znemožnil jako antisemita. Proto je v současné době v Německu mezi intelektuály, kteří čtou víc než na Googlu téměř vyřízen a jen těžce použitelný. V srpnu 2016 ve svých 93 letech zemřel. Jeho myšlenky se ale stále pokoušejí stoupenci studené války zachovat.

Naštěstí v Česku ani Goebbels se stokrát opakovanou lží, jež se má stát a bohužel i tak stává pravdou, až na výjimky, neuspěl. Nedali jsme se pokořit ani sebevědomým katem Heydrichem. Zasloužená odměna stihla i K. H. Franka a další zločince. Jejich prvním terčem byli jak v Německu, tak u nás v Česku komunisté; Vančura, Fučík, stovky a tisíce zastřelených a umučených, těch nejlepších Čechů, desetitisíce padlých v boji za naši svobodu; byli to zvláště komunisté. Nelze to zastříť, byť by byla falešná slova Sokola sebevzletnější.

Vydání Mein Kampf by mělo vést ke znovu uvědomění, jak byl tento návod k masovému zločinu nebezpečný. Jak obrovskou moc mělo a má i dnes slovo! A bohužel, jsou to právě slova plná jedu, podněcující k nenávisti, násilí a teroru. Slova mohou být a vždy v historii byla neúčinnější zbraní. Proto je nutné právě **slovům** falše, nenávisti, násilí, nesvobody a zvláště těm vedoucím k porobě ducha jasně se postavit; proti otroctví slovem pravdou přesvědčivějším a ze lží strůjce nepravd usvědčujícím.

xXx

Náměsíčnictví v politice

Podíváme-li se na minulých už více než sto let uzavírajících epochu druhého milénia a moderní historie lidstva, dostává se nám defilé převratných změn doprovázených téměř nepřetržitými roky válek; z toho dvou světových. Podle některých názorů ale jde o jedinou Velkou válku, která nekončí zachovává nám svět stále na samém pokraji propasti sebezničení. Příznaků těchto běd je bezpočet. Při existenci jaderných zbraní a nepřetržitého toku inovací k stále ničivějším systémům je to alarmující.

Diagnózy příčin tohoto vývoje, který prožíváme právě teď především ve formě uprchlické tsunami nebo v souvislostech ji doprovázejících se ale nedostává. Filozofové, historici, publicisté, novináři i politici jsou většinou bezradní. I téze, jež se zdály nesporné, jsou revidovány; a i ty nové jsou smeteny revizemi revizí. Přece jen se ale zdá, že v pohledu na minulých sto let, v návaznostech i hlouběji, objevily se dva nové, rychle velmi rozšířené a hravě vše vysvětlující směry. Jde o objevy originální v tom, že na rozdíl od minulých pokusů definují diagnózu neduhů a nemocí minulé epochy. Zatímco v prvním případě jasné příčiny a viníky, kromě několika podružných, vylučují, v případě druhém naopak za příčinu a viníka všech běd minulého století označují osoby a národy jasně a zřetelně. Jde o osobnost perfidní personifikující svou podstatou i národ a jeho představitele, který nás ve výsledku běsů minulých sta let stále fatálně pronásleduje.

První diagnóza je **náměsíčnictví**. Druhá se jeví jako **spiknutí**, které je inovací svým vše zahrnujícím rozsahem a originální v tom, že osobnost, jež spiknutí vytvořila, sklízí jeho jedovaté plody posmrtně a to údajně až do dneška; Děje se tak na úkor masy těch mnoha, kteří jsou stále ještě napadáni náměsíčnictvím, aniž by se na něco v obraně zmohli. Toto spiknutí je ale smyšlené, vytvářeno uměle, aby ukrylo spiknutí skutečná včetně těch, kteří se vydávají ve falešné hře s dějinami za oběť náměsíčnictví těch, kteří za nic, ale vůbec za nic údajně nemohou; i když u zrodu zla ztělesněného ve Velké válce stáli.

Jak náměsíčnictví, tak spiknutí ve shora uvedeném významu a jeho objasnění jsou ve světě velmi rozšířené a našly výraz v literární tvorbě finančně úspěšných v obrovských nákladech vydávaných autorů. Dá se říci, že náměsíčnictví a spiknutí se staly dokonce úspěšným literárním žánrem. Ku podivu v Česku tento rozšířený